

SÈRIE 1

Exercici 1 (3 punts)

1.1. Una de les tècniques narratives pròpies del llenguatge del còmic es l'ús del globus; els globus, també anomenats bafarades, *bocadillos* en castellà, *ballons* en anglès, són els contenidors de les locucions dels personatges que parlen, la procedència dels quals s'indica amb una cua, ratlla o delta invertit dirigit a l'emissor de la locució inscrita. Quan en lloc d'una ratlla la indicació es fa amb petits puntets es dona per establert que el personatge està pensant. El dibuix ha de reflectir aquesta definició. (1 punt)

1.2. El manga és un tipus de còmic originari del Japó i actualment està a tot l'occident, definit pel predomini de la narració lineal, per la caracterització icònica dels personatges (ulls grans i línies clares) i per la connexió directa entre paraula i dibuix. (1 punt)

1.3. Els ideogrames dibuixats poden ser variats, tot i així hi ha una sèrie d'elements universalment acceptats com a estàndards: l'amor es simbolitza amb cors al voltant del personatge enamorat, el dormir es simbolitza amb un tronc que poden estar serrant, i tenir una idea amb una bombeta que s'encén. Es valorarà positivament qualsevol aportació original del alumne si es prou entenedora com a metàfora visual del que se li demana. (1 punt)

Exercici 2 (7 punts)

OPCIÓ A

2.1. (4 punts)

Es valorarà la capacitat d'anàlisi visual de la imatge proporcionada i la corresponent argumentació. Es previsible que l'alumne/a no podrà desenvolupar – o ho farà d'una manera hipotètica o intuïtiva- els aspectes que no es puguin deduir d'un anàlisi purament visual o dels quals no se li proporciona informació. Cal pressuposar també que l'alumnat d'aquesta matèria pot no haver tingut una formació sistemàtica o completa sobre la Història de la Fotografia.

Es valorarà molt positivament l'abundant utilització de terminologia pròpia de la matèria i parcialment, encara que l'anàlisi no sigui del tot precís.

A tall de referència i context:

-Ordre de lectura i recorreguts visuals: la imatge es centra en el rostre feliç del noi que, suposem, torna triomfant a casa seva després d'haver complert amb l'encàrrec de comprar dues ampolles de vi, una felicitat a la que se suma el fet de veure's escollit com a objectiu de la càmera del fotògraf. De fet, només la figura del noi està perfectament enfocada en aquesta imatge, i per tant la primera lectura visual se centra només amb ell i la seva particular càrrega. En segon pla, ocupant un espai

secundari hi ha una nena desenfocada, que se n'adona perfectament de la intenció del fotògraf i també n'és partícip amb una mirada còmplice. Finalment, igualment desenfocat la resta del fons, persones anònimes i un carrer qualsevol del París de finals dels anys 50.

-Estructura dels elements que componen la imatge: es tracta d'una estructura totalment clàssica on l'element principal a destacar es situat pel fotògraf just en el centre de la imatge. No només és l'únic element enfocat, sinó que també és l'únic que està perfectament il·luminat per una llum suposem que natural que fa brillar la cara del noi i les ampolles que porta.

-Valoració cromàtica: es tracta d'una fotografia en blanc i negre que fa servir aquesta gama cromàtica expressament per reforçar l'idea de naturalisme i situació espontània. La gama de grisos permet establir diferents plans de comprensió, destacant la figura del nen per sobre dels elements que l'envolten.

-Textures: podrien destacar bàsicament tres tipus principals de textures. La primera és la de les ampolles que porta el noi i que desprenen una mena de brillantor que les fa coprotagonistes de l'instant. La segona textura destacable seria la de la roba del noi i la de les persones anònimes que l'envolten, una textura que ara ens recorda un temps passat. L'última seria la del fons de la fotografia on es fonen el gris del asfalt amb el gris de les parets d'aquest barri popular de París.

2.2. (3 punts)

Es tracta d'una fotografia analògica. La imatge està captada en temps real, i no ha sofert cap tipus de modificació ni procés de muntatge, ens mostra una situació espontània, és un enregistrament documental d'una acció que estava succeint en un lloc i moment determinats. L'autor, considerat un dels pares del fotoperiodisme, ha tingut cura de l'enquadrament i de l'expressivitat de l'acció dels personatges, per tal d'elaborar una imatge inusual d'un fet quotidià. La imatge està vinculada amb el moviment de la fotografia humanista sorgit després de la Segona Guerra Mundial, aquest corrent acollia fotògrafs dispars i podia incloure tant el reportatge social, que reflectia l'àmbit quotidià en la seva realitat, amb una certa aurèola poètica.

OPCIÓ B

2.1. (3 punts)

Es valorarà la capacitat de l'alumne de aplicar els coneixements adquirits a l'assignatura sobre concepte i mètode de la narrativa audiovisual a un producte publicitari. L'alumne ha de ser capaç de transmetre de manera clara una bona sinopsi d'una història publicitària, coherent i susceptible de ser enregistrada.

2.2. (4 punts)

Valorem tant la capacitat de expressió gràfica de l'alumne, com l'ús de les eines narratives que l'han de permetre fer comprensible el missatge en un guió il·lustrat (*storyboard*) tant breu. És imprescindible que hi hagi coherència visual amb el guió expressat al punt anterior.